ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ἐφημερὶς «Ἰσβέστια» (ποὺ σημαίνει: Νέα εἰδήσεις) ἐδημοσίευσε τοὺς «ἄθλους» νεαρᾶς Ρωσίδος, ἡ ὁποία διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς ὀχλήσεις τῶν πολυαρίθμων «μνηστήρων» της, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶχε δανεισθῇ διάφορα ποσά, δὲν εἰδίστασε νὰ παραστήσῃ τὴν... νεκράν!

Ἡ ἱστορία εἶναι γενικώτερον ἐνδιαφέρουσα. Συνέβη εἰς τὸ Οὐμάν, μικρὰν πόλιν τῆς περιοχῆς Κιέβου. Ἐζοῦσαν ἐκεῖ — καὶ ζοῦν πάντοτε, θέλω— τρεῖς ἀδελφαί, αἱ ὁποῖαι κατώρθωσαν νὰ ἀποκτήσουν ἀπὸ τὸ τοπικὸν «σοβιέτ» ἕνα οἰκόπεδον διὰ νὰ αὐτοστεγασθοῦν. Ἀλλὰ αἱ οἰκονομικαί των δυνατότητες δὲν ἦσαν ἀρκεταὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν μιᾶς οἰκίας καὶ ἡ μία ἀδελφὴ ἀπεράσισε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα μὲ τὰ κέρδη μιᾶς ζωῆς, πλουσίας εἰς ἐρωτικὰς περιπετείας. Ἐταξίδευσε εἰς διαφόρους πόλεις καὶ ἐμνηστεύτο μὲ διαφόρους ἄνδρας ἀπὸ ἕκαστον ἐκ τῶν ὁποίων κατώρθωνε νὰ ἀποσπᾷ χρηματικὰ ποσά, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ τὸν ὑπανδρεύετο μόλις Φ' ἀποπεράτωνε τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ σπιτιοῦ της καὶ τὴν ἐπίπλωσίν του.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Ρωσὶς «ἐφευρέτρια», τὴν ὁποίαν ἡ «Ἰσβέστια» ἀποκαλεῖ «τυχοδιώκτριαν», ἀλλὰ δὲν κατονομάζει, ἔκτισε καὶ ἐπίπλωσε τὸ σπίτι, τὸ ὁποῖον ἐχαίρετο μὲ τὰς ἄλλας δύο ἀδελφάς της...

□

ΟΜΩΣ ἤρχισαν νὰ φθάνουν γράμματα τῶν διαφόρων «μνηστήρων», ποὺ ἀδημονοῦσαν. Ἡ «ἐφευρέτρια» ἀπεφάσισε νὰ τ' ἀφήσῃ ἀναπάντητα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ χρήματα, οὔτε καὶ ἤθελε νὰ ὑπανδρευθῇ ἕνα ἐκ τῶν μνηστήρων καὶ νὰ τοῦ φορτώσῃ τὸν μπελᾶ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἄλλων, ἀπεφάσισε νὰ παραστήσῃ τὴν νεκράν. Ἠγόρασεν ἕνα φέρετρον, ἐξάπλωσεν ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἐτοποθέτησε λουλούδια γύρω ἀπὸ τὸ σῶμα της. Δὲν παρέλειψε μάλιστα νὰ τοποθετήσῃ καὶ ἀναμμένα κεριά. Κατόπιν εἰδοποίησε ἕνα φωτογράφον τῆς ἐμπιστοσύνης της καὶ τοῦ ἔδωσεν ἐντολὴν νὰ τὴν φωτογραφήσῃ καὶ νὰ ἐκτυπώσῃ τόσας φωτογραφίας, ὅσοι ἦσαν οἱ ἐξαπατηθέντες «μνηστῆρες» της. Ἐν συνεχείᾳ ἐταχυδρόμησε τὰς φωτογραφίας, σημειώσασα ἐπὶ τῶν φακέλλων ὡς ἀποστολέα τὸ ὄνομα φανταστικοῦ συγγενῆ της.

Τὸ τέχνασμα φαίνεται ὅτι ἔπιασε τὰ θύματά της, ἀλλὰ προσκαίρως. Ἡ ἱστορία ἀπεκαλύφθη. Ἡ ἐφημερὶς δὲν ἀναφέρει τὸ πῶς, οὔτε καὶ διὰ τὴν συνέχειαν ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ ποινικῆς ἀπόψεως. Πάντως, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτόν της ἡ νεαρὰ Ρωσίς, ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξὺ ὑπανδρεύθη ἄλλον (ὡς γνωστὸν ἡ κατοχὴ στέγης, ἔστω καὶ στενοχώρου ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον προσὸν τῶν σημερινῶν κοριτσιῶν εἰς Ρωσίαν) λέγουσα ὅτι ἐφήρμοσε τὸ ἀρχαῖον ρητόν: «Πενία τέχνας κατεργάζεται». Ἂς ὑπῆρχε ἐκεῖ ὀργανισμὸς ἐργατικῆς κατοικίας, νὰ τῆς δώσῃ σπίτι, νὰ μὴν καταφύγῃ εἰς ἀπάτην. Ἐξ ἄλλου οἱ ἀπατηθέντες ἀπεζημιώθησαν ἀρκούντως διὰ τὰ δοθέντα χρήματα, ζήσαντες ἕνα διάστημα μὲ μίαν ὡραίαν ἐλπίδα...

□

ΣΧΕΤΙΚΩΣ μὲ τὸ κόλπο τοῦ θανάτου πρὸς ἀποφυγὴν ὀζληρῶν πιστωτῶν ὑπάρχει ἕνα ἑλληνικὸ παραμύθι: Κάποιος σπουδαῖος καταφερτζῆς, ἐξαντλήσας ὅλα τὰ κόλπα του πρὸς ἐξαπάτησιν φίλου του καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ἐκεῖνος ἤρχετο νὰ τὸν τιμωρήσῃ, ἔπεσε στὸ κρεββάτι καὶ ἔκανε τὸν ψόφιο. Στὰ μαῦρα πανιὰ ἡ γυναίκα του, ἔκλαιε καὶ ὠδύρετο. "Ωχ, τί κακὸ ποὺ πάθαμε!... Ἀλλὰ ὁ φίλος ἦτο δύσπιστος. Καὶ ἐκάθησε νὰ παραστῇ εἰς τὴν ...κηδείαν. Κατ' ἀνάγκην ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ κηδεία. Ἐσκηνοθετήθη περίφημα. Κατὰ τὸ παραμύθι, ὁ φίλος ἦτο ἀκόμη δύσπιστος. Διὰ νὰ τὸν διώξουν, πῆγαν τὸν «νεκρὸν» εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ περάσῃ τὴν νύκτα, διότι τάχα περίμεναν κάτι μακρυνοὺς συγγενεῖς, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ἐν ἀνέσει ὁ «νεκρός». Ὁ φίλος, ὄχι μόνον δὲν ἔφυγε, ἀλλὰ τρύπωσε καὶ στὴν ἐκκλησία, νὰ ἐξετάσῃ ἀπὸ κοντὰ τὴν «σορόν», πάντοτε φοβούμενος γέρο κόλπο. Καὶ κρύφτηκε στὸν γυναικωνίτη. Ἐκείνη τὴν νύκτα, μπῆκαν λέει, στὴν ἐκκλησία, ποὺ ἦτο στὸ ἄκρον τοῦ χωριοῦ, κάποιοι λῃστὰ γιὰ νὰ μοιράσουν εἰς τὸ φῶς τῶν κανταλιῶν τὴν λεία των. "Ολα τὰ μοίρασαν ὅμορφα, ἀλλὰ ἔμεινε στὸ τέλος ἕνα κόσμημα. Καὶ λέγει ὁ ἀρχηγός: «Αὐτὸ θὰ τὸ πάρῃ ὅποιος μπορέσει μὲ μιὰ σπαθιὰ νὰ πάρῃ τὸ κεφάλι τοῦ πεθαμένου». Ὁπότε ὁ πεθαμένος... σηκώνεται, τυλιγμένος στὰ σάβανα, μὲ τὴν σχετικὴν τελετουργίαν καὶ φωνάζει: «Ἐλᾶτε πεθαμένοι νὰ πάρετε τοὺς ζωντανούς, ἐλᾶτε!». Ἀκούει τὴν φωνὴ ὁ κρυμμένος φίλος, ἀντιλαμβάνεται τί εἶχε συμβῆ, ρίχνει στὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας μερικὲς κατσάρες καὶ φωνάζει: «Ἐρχόμαστε! Ἐρχόμαστε!» "Οπου φύγει — φύγει οἱ λῃσταί, ἡ λεία ἐπὶ τόπου, τὴν μοιρασθήσαν ἀγαπημένα οἱ δύο φίλοι καί... ζήσαν ἐκεῖνοι καλὰ καὶ ἐμεῖς καλύτερα...

□

Ἀγαπητὲ Συμπολίτα,

Διὰ τὸ σκόρδο, τῆς θεραπευτικὲς τοῦ ὁποίου ἰδιότητες μνημονεύστε εἰς πρόσφατον σημείωμά σας, ἐπιτρέψατε μὲ νὰ προσθέσω τὰ ἑξῆς ὀλίγα: Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἔτρωγαν πολὺ σκόρδο καὶ πρὸ παντὸς σκορδαλιὰ ποὺ τὴν ἔλεγαν «μυττωτόν». Μεγάλος ἐχθρὸς τοῦ σκόρδου ἦταν ὁ κωμικὸς ποιητὴς Ἀριστοφάνης. Οἱ Ρωμαῖοι ἀπέδιδον καὶ εἰς τὴν σκορδοφαγίαν των τὴν στρατιωτικήν των ρώμη καὶ προσέφεραν ὡς θυσίαν διὰ κάποια θεὰν των σκόρδα. Μὲ σκόρδα κυρίως ἐτρέφοντο οἱ χιλιάδες ἐργάτες ὅταν ἐκτίζετο ἡ αἰγυπτιακὴ πυραμὶς τοῦ Χέοπα. Οἱ καμηλιάρηδες τῆς Ἀνατολῆς στὸ διάβα των ἀπὸ τὴν ἔρημο ἐδροσίζοντο τρώγοντας σκόρδα καὶ τσίδοντας τὰ χείλη των καὶ τὰ ρουθούνια μὲ σκόρδο. Στὴν Καππαδοκία τὸ σκόρδο ἦταν συνηθισμένο προσφάγιο τῶν φτωχῶν ἀλειμμένο πλούσια σὲ φέτες «ταντουρίσιου» ψωμιοῦ. Αἱ ἔγχυες σὲ μερικὰ καππαδοκικὰ χωριὰ ἔτρωγαν τακτικὰ σκόρδο διὰ τὴν εὐκολη, ὡς ἔλεγαν γέννα των καὶ εἰς ἄλλα τὸ δάγκωμα σκύλου τὸ ἀλειφαν ἢ τὸ ἐκάλυπταν μὲ στρῶμα κοπανιστοῦ σκόρδου, ποὺ τὸ ἐπίστευαν πιθανῶς ὡς ἀντιλυσσικό. Καὶ οἱ Καππαδόκες ὅπως καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες θεωροῦσαν τὸ σκόρδο ὡς ἀντιβασκανικό. Οἱ Τοῦρκοι πάλι τῆς Καππαδοκίας ἐπίστευαν ὡς ἀποτρεπτικὸ τὸ σκόρδο πάσης νόσου καὶ μαλακίας.

Καππαδόκης

□

ΕΝΑΣ ἐπαρχιώτης πῆρε τὴν ἐκδίκησιν διὰ τὴν ἰδέαν ποὺ ἔχουν μερικοὶ «ψωρο - αθηναῖοι» διὰ τοὺς μὴ πρωτευουσιάνους Ἕλληνες. Ἡ σκηνὴ ἐκ τοῦ φυσικοῦ: Ἡλικιωμένος χωρικὸς ἐξ Ἠπείρου, προφανῶς διὰ πρώτην φορὰν ἐπισκεπτόμενος τὸ «κλεινὸν ἄστυ», σταμάτησε στὴν γωνία Πατησίων καὶ Σατωβριάνδου κάποιον νεαρὸ καὶ τὸν ρώτησε:

— Μήπως ξέρῃς, βρὲ παιδί, ποῦ εἶναι ἡ Ὁμόνοια;

Ὁ νεαρός, ἀπορῶν ἀνοήτως γιὰ τὴν ἐρώτησι, ἀπήντησε τοροΐδευτικά:

— Τὴν Ὁμόνοια δὲν ξέρεις, μπάρμπα; Τὴν Ὁμόνοια τὴν ξέρουν ἀκόμη καὶ τὰ γαϊδούρια!

— Μὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ρώτησα κι' ἐγὼ ἐσένα! τοῦ ἀπήντησε ἑτοιμότατος ὁ Ἠπειρώτης.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΧΑΪΑΣ
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Ἀχαΐας διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων κειμένας διατάξεις ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 896)62 καὶ 617)63 Β. Δ. εἰς μυστικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐνιαίου ἀκεραίου ποσοστοῦ ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τιμῶν μονάδος τῶν ἐγκεκριμένου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τιμολογίου, ἡ ἐκτέλεσις ἐργασιῶν συντηρήσεως ἐπαρχιακῶν καὶ κοινοτικῶν ὁδῶν ἐπαρχιῶν Αἰγιαλείας καὶ Καλαβρύτων συνολικῆς προβλεπομένης δαπάνης δραχμῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (750.000) ἤτοι 1) Ἄνω Πλάτανος— Βούτσινον— Κάτω Ποταμιὰ δρ. 100.000, 2) Δερβένι—Μαμουσιά— Βιλιβίνα δρχ. 150.000, 3) Ρωγοί— Κερπινή— Καλάβρυτα δραχμὰς 150 χιλιάδας 4) Νέος Ἐρινεὸς — Καμάραι Κάτω Σελμενίκο — Δαμακίνι δρχ. 150.000, 5) Κερπινὴ— Πλατανιώτισσα— Βάλτσα δρχ. 200.000.

Ἡ δημοπρασία διενεργηθήσεται ἐν Πάτραις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δ)νσεως Τ.Υ.Ν. Ἀχαΐας (ὁδὸς Μαιζώνος 115) ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1965 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. (λήξις προσφορῶν).

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι 6' τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιΐας δυνάμενοι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις νὰ μετάσχουν εἰς αὐτὴν ὡς ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ πτυχίου των.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχμαὶ δέκα πέντε χιλιάδες (15.000). Τὰ σχετικὰ τεύχη τῆς δημοπρασίας εἰσὶν κατατεθειμένα εἰς τὴν Δ)νσιν Τ. Υ. Ν. Ἀχαΐας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας ὡς πρόεδρος τοῦ Νομ. Ταμείου Ἀχαΐας

ΑΡ. ΚΑΚΟΥΡΗΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 7.45 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Παντανάσσης, 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΑ·Ι·ΚΗΣ, ΕΤΩΝ 50

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Ἐλπίδα. Τὸ παιδί του: Παναγιώτης Οἱ γονεῖς: Μαρῖνος καὶ Παρασκευὴ Πουλοπούλου. Οἱ ἀδελφοί: Αἰκατερίνη καὶ Βασίλειος Παπουτσῆς, Νικόλαος καὶ Μαρία Γεώργιος καὶ Νίκη, Κωνσταντῖνος καὶ Χριστίνα Πουλόπουλοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248. τηλ. 20—06 καὶ 44—68

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Παπανούτσου
περὶ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Παιδείας

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρίστηκε, ἔτσι καὶ ἐμεῖς — λέγει ὁ Γρηγόριος ὁ Νύσσης — ἀκολουθῶντας ρητὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Βασιλείου, ἀντιπροσωπεύομε μέσα στὴ Χριστιανικὴ παιδεία μιὰ φιλελεύθερη στάση».

«Ἐδῶ — λέγει ὁ Γαῒγκερ — πρέπει νὰ θυμηθοῦμε τὸν περίφημο λόγο τοῦ Βασιλείου καὶ τὴ μελέτη τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματείας καὶ ποίησης, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀξία ποὺ ἔχει αὐτὴ ἡ μελέτη καὶ γιὰ τὴ μόρφωση τῆς χριστιανικῆς νεότητος. Αὐτὸ τὸ κείμενο τοῦ Βασιλείου «πῶς μποροῦνε νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ τοὺς Ἑλληνικοὺς λόγους οἱ Χριστιανοί», νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ κείμενα, αὐτὸ τὸ κείμενο ὑπῆρξε ἡ ΜΑΓΚΝΑ ΚΑΡΤΑ κάθε ἀνώτερης παιδείας γιὰ τοὺς ἑπόμενους αἰῶνες. Αὐτοὶ τὴ συνέταξαν τὴν ΜΑΓΚΝΑ ΚΑΡΤΑ, μὲ τὴν παιδεία τους καὶ μὲ τὴν πνευματική τους προσφορά. Καὶ ἔκαμαν τὸ ΣΥΝ ΤΑΓΜΑ, τὶς Γενικὲς Ἀρχὲς μιᾶς νέας πολιτείας, τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς πολιτείας τοῦ πνεύματος».

Ὁ Βασίλειος ἀπορρίπτει τὸ ἠθικὸ καὶ θρησκευτικὸ περιεχόμενο τῆς ἀρχαίας ποίησης, μέσα στὸ λόγο του. Ἀλλὰ ἐγκωμιάζει τὴ μορφή της. Αὐτὴ ἡ διάκριση γίνεται ἀπὸ ὅλον τὸν μεταγενέστερο χριστιανικὸ οὐμανισμὸ καὶ δείχνει θαυμάσια τὴν τακτικὴ μέθοδο τῶν Χριστιανῶν συγγραφέων στοὺς χρόνους τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. "Ολοι λένε, ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα κείμενα θὰ πάρωμε τὴ μορφή, τὸ εἶδος, τὸ κάλος τοῦ λόγου. Ἀλλὰ τί ἐννοοῦν; Αὐτὸ ἦτο μία τακτική, αὐτὸ εἶναι μία μέθοδος. Αὐτὸ ἦταν μία πολιτική, παιδευτική. Μὲ τοὺς λόγους παίρνουν θέση ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, γιὰ τὶς ἀδυναμίες του. Ἀλλὰ στὴ μίμηση, ποὺ κάνουν τῆς ἀρχαίας δεξιοτεχνίας, δείχνουν πόσο πρέπει νὰ περιορισθῇ αὐτὴ ἡ πολεμική. Δὲν πάνε μόνο στὴ μορφή, δὲ στέκονται μόνο στὴ μορφή, καταλαβαίνουν ὅτι πίσω ἀπὸ τὴ μορφὴ ὑπάρχει ἕνας πυρῆνας ἑλληνικός, ἕνας πυρῆνας ἕτοιμος νὰ συναιρεθῇ μὲ τὸ λόγο τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἰδίως, ἡ φιλοσοφία τους ἀποδείχνει ὅτι ὁ θαυμασμός τους γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα πηγαίνει πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν ἁπλὴ ἀρετὴ τῆς μορφῆς. Πῶς θὰ μποροῦσαμε ἀλλιῶς, νὰ ἐννοήσωμε τὴ μορφὴ ἐκείνων τῶν Χριστιανῶν, ποὺ κατηγοροῦν τὸν Γρηγόριο τὸν Νύσσης, ὅτι εἰσάγει στὴν Ἁγία Γραφὴ μιὰ ξένη φιλοσοφία; Τὸν 4ον αἰῶνα ἔτσι κατηγοροῦνται οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες. Εἰσάγουν στὴ Γραφὴ μιὰ ξένη φιλοσοφία... Γιὰ ἐκείνους καὶ γιὰ τὸ αἴσθημά τους, δὲν εἰσῆγαν στὴ Γραφὴ μιὰ ξένη φιλοσοφία. Ἔκαναν κάτι ἄλλο. **Ἐνάβρισκαν** μέσα ἀπὸ τὴ Γραφὴ μιὰ φιλοσοφία, ποὺ προσδοκοῦσε τὸ λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰ νὰ ἀκεραιωθῇ καὶ νὰ καταξιωθῇ. Γιατὶ ἀπὸ δῶ ξεκινάει, κυρίες καὶ κύριοι, ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὲ αὐτὴ τὴν ἀντίληψη τῶν ἀνθρώπων ξεκινάει ἡ παράδοση τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, κοντὰ στοὺς Ἁγίους τοῦ Χριστιανισμοῦ, νὰ εἰκονίζη καὶ τὶς μορφὲς τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων. Σὲ πολλὲς ἑλληνικὲς μονές, μέσα στὸ "Αγιον "Ορος, τὴν ἀκρόπολη τῆς Ὀρθοδοξίας, ἄκαμπτης καὶ δογματικῆς, στὸ μοναστήρι τῶν Μετεώρων, μέσα στὴν ἐκκλησία τῆς Πορταΐτισσας, ὅταν μπῆτε, θὰ δῆτε τὴ μορφὴ τοῦ Πλάτωνα, τοῦ Ἀριστοτέλη, τοῦ Δημόκριτου, ντυμένους, θὰ τοὺς δῆτε, σὰν χριστιανοὺς Πατέρες. Θὰ τοὺς ποῦν κατόπι, εἶναι Χριστιανοί πρὸ Χριστοῦ..." Ἐπρεπε αὐτοὶ νὰ κατακτήσουν τοῦτο τὸ νέο θέμα καὶ νὰ τὸ κάμουν μέσα στὸ ἔργο τους αἰσθητό, γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ συναίρεση, αὐτὸς ὁ ὑμέναιος, ὅπως σᾶς ἔλεγα, τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς παιδείας, τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ οὐμανισμοῦ.

Τί ἔλεγαν; "Ας ἔλθωμε, ἐπὶ τέλους, καὶ στοὺς λόγους των.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΟΙ... «ΕΓΚΑΘΕΤΟΙ» ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

ΜΙΑ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ ΥΒΡΙΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ἔχει διαπιστωθῇ, ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ βάλλονται ἐνίοτε ἐκ μέσους ὡρισμένων μελῶν τῆς Κοινωνίας, ἅτινα τρέφουν τὴν ἀντιπάθειάν των πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργούς, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν διὰ τίνα λόγον.

Πρὸ καιροῦ ἀπεδόθη, ὑφ' τινος τῶν ἐν Πάτραις ἐπιστημόνων, εἰς τοὺς δασκάλους, ὁ τίτλος «κοιμισμένα χωριατόπουλα», ἄλλοι μᾶς ἀποδίδουν τὸν τίτλον τοῦ «ἀργοσχόλου» καὶ ἄλλα σχετικά.

Ἐκτὸς τούτων, εἰς τὸ ὑπ' ἡμερομηνίαν 1 Φεβρουαρίου ε. ἔ. φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὸς Κήρυξ» Πατρῶν, ὁ δημοσιογράφος του, μᾶς ἀπέδωσε νέαν τιμὴν !!! εἰς τὸ περὶ διαλέξεως τοῦ κ. Παπανούτσου ἄρθρον του, ἀποκαλέσας ἡμᾶς «ἐγκαθέτους ἐκπαιδευτικοὺς» καὶ συγκαταλέξας ἡμᾶς μεταξὺ τῶν φασιστῶν καὶ ἀνελευθέρων ὑποκειμένων !!!

Δοκιμάζομεν πικρίαν δι' ὅσας ὕβρεις, ἐναντίον μας ἐγράφησαν ὑπὸ διανοουμένου δημοσιογράφου καὶ ἀντιπαρερχόμεθα ταύτας, ἀλλὰ μᾶς παρέχεται τὸ δικαίωμα νὰ σχηματίσωμεν, μὲ μεγάλην μας λύπην, πλήρη πεποίθησιν, ὅτι τὸν δημοσιεύσαντα αὐτάς, χαρακτηρίζει ἐπιπολαιότης.

Ταῦτα, ἅπαξ διὰ παντός, διότι τὸ εὐγενὲς καὶ ἰδεῶδες λειτούργημα, ὅπερ ἐξασκοῦμεν, δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ τοῦ καταλογήσωμεν περισσότερα, περιοριζόμενοι νὰ συστήσωμεν εἰς αὐτόν, ὅπως προσπαθήσῃ νὰ προικισθῇ μὲ τρόπους καλῆς συμπεριφορᾶς, διότι δύναται, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμεῖ, νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, διατυπώνων ἐπικρίσεις καὶ ἀντιρρήσεις δι' ὅσα ὁ κ. Παπανοῦτσος εἶπεν, δὲν ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα, νὰ ἐκτοξεύῃ, ἀπερισκέπτως, ἀπρεπεῖς φράσεις κατὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν, οἵτινες στὸ κάτω κάτω δὲν ἐξηγαγχάσθησαν παρ' οὐδενός, ἀλλ' ἐθεώρησαν ὑποχρέωσίν των νὰ παρακολουθήσουν τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται, λαμβανομένου εἰσέτι ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ προσεκάλεσαν τὸν κ. Παπανοῦτσον νὰ δώσῃ τὴν ὡς ἄνω διάλεξιν καὶ οὐχὶ ὁ κ. Παπανοῦτσος τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς νὰ τὸν παρακολουθήσουν.

Μετὰ τιμῆς
ΚΩΝ. ΦΕΡΜΕΛΗΣ
Ἐκπαιδευτικὸς

Εἰς κατάστασιν ἀθλίαν τὸ ὁδικὸν δίκτυον τῶν Πατρῶν

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ κατάστασις εἰς ἣν ἔχει περιέλθει τὸ ὁδικὸν δίκτυον τῆς πόλεώς μας εἶναι ἀξιοθρήνητος. Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου ἐγκυμονεῖ καὶ κινδύνους δυστυχημάτων. Πλὴν ὅμως τῶν φυσικῶν φθορῶν αἱ ὁποῖαι πολλαπλασιάζονται λόγῳ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ μὴ ὑπάρχοντος ἐνδιαφέροντος πρὸς ἐπισκευήν των, ὑπάρχουν καὶ αἱ τεχνικαὶ φθοραὶ αἱ προξενηθεῖσαι λόγῳ γειώσεως τηλεφωνικῶν ἢ ἠλεκτρικῶν καλωδίων, ὑδραυλικῶν ἢ ἀποχετευτικῶν ἔργων. Αἱ ζημίαι καὶ καταστροφαὶ τῶν ὁδῶν ποὺ ἔχουν προξενηθῇ ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν εἶναι μεγάλαι καὶ σὲ πολλὰ σημεῖα τῆς πόλεως σχηματίζουν τεραστίους αὐλακας πρὸς κολαφείαν τῶν ἁρμοδίων.

Καθῆκον τοῦ κ. Δημάρχου καὶ παντὸς ἁρμοδίου εἶναι νὰ ἐξασφαλίσουν τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας ἵνα ἐπαναφέρουν τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεώς μας στὴν προτεραίαν των κατάστασιν. Οἱ ἰδιοκτῆται παντὸς εἴδους αὐτοκινήτων πληρώνουν τεραστίους φόρους διὰ τὴν ὁδοποιΐαν. Σημειώσατε ἰδιαιτέρως ὅτι μὲ τὸ σημείωμά μου αὐτὸ δὲν θέλω νὰ ἔλθω εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸν κ. Δήμαρχον, ἀλλὰ ἁπλῶς πιστεύω ὅτι διερμηνεύω τὴν ἀγανάκτησιν πάντων τῶν αὐτοκινητιστῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΓΕΝΑΣ
Αὐτοκινητιστὴς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ
"ΜΑΣΚΕ,,
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 7.2.1965
ΑΠΟ 6 — 11.30 Μ. Μ.
Μὲ τὴν ὀρχήστρα ΙΓΚΟΡ — ΡΑΝΙΕΤΣ
Τραγουδᾶ ὁ ΤΩΝΗΣ ΒΑΒΑΤΣΙΚΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΤΜΗΜΑ ΠΑΤΡΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΠΑΛ ΜΑΣΚΕ 1965
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΩΣ ΠΛΗΡΗΣ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ-ΛΕΣΧΗ
6-10 Μ. Μ.
ΟΔΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 255
ΤΗΛ. 38-82

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ 1965
"ΠΑΤΡΙΝΗ ΓΩΝΙΑ,,
Γ. ΡΟΥΦΟΥ & ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ
ΑΘΑΝ. ΚΑΛΑΜΟΥΡΑ
Κάμνει ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν της ἀπὸ σήμερον Πέμπτην
Θὰ σᾶς ψυχαγωγῇ τὸ καλλιτεχνικὸν συγκρότημα
Α. ΝΤΡΟΛΑ
καὶ
Γ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
Μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ ντιζὲζ
ΑΝΝΟΥΛΑ
Εἰς τὸ κέντρον μας θὰ εὑρίσκετε πάντοτε ἀρνιὰ ψητά, κρασιὰ ἐκλεκτά, μπύρα φιάλη κλπ.

Ἡ ντιζὲζ ΑΝΝΟΥΛΑ
ΤΙΜΕΣ ΛΑΪΚΩΤΑΤΕΣ

Ὀρειβατικὸς
Πέμπτη 4 Φεβρουαρίου
ΠΡΟΒΟΛΗ
Ἐγχρώμων διαφανιῶν (SLIDES) ἀπὸ ἐκδρομές μας εἰς Θράκη, Σαμοθράκη κλπ. εἰς τὸ ἐντευκτήριόν μας, Κανακάρη 184 καὶ ὥραν 8ην μ.μ.
6 — 7 Φεβρουαρίου
ΤΡΙΠΟΛΙΣ — ΜΑΝΑΛΟΝ
Χιονοδρομικοὶ ἀγῶνες.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς (Α.Σ.Ο.) ἀνακοινοῖ ὅτι δέχεται προσφορὰς μέχρι τῆς 12ης τρέχοντος μηνὸς διὰ τὴν μίσθωσιν καταλλήλου οἰκήματος (ὀρόφου ἢ ὀρόφων), συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 500 μ2